

FOTÁ~K - 64

StÁ™eda, 10 prosinec 2014

Být malým dítětem, a to konkrétně batoletem, je ta nejjednodušejší a nejjednodušší věc. Naopak být rodičovské dovolené, to je výtvarná a tvůrčí práce. Je to jako být v uranovém dole a jako melouch o víker prodávat cukrovou vatu ve stánku na veletrhu v areálu.

Já jsem si toho plně vědom. Od koho se mi vědomí nedostává, to je malý dědek. Jak samolibě v předsíni nazývá na nohu kabelku, načež se rozebíhá, spadne a s věkem se přimáčkne za mnou, aby bolístku pofoukal. Jakmile to udělám, beze slov díky odbíhá zpět a rve si kabelku na hlavu. S kabelkou na hlavě pobíhá po bytě, než narazí do zdi a opět pohlédne, abych mu pofoukal bebí. Posléze se scéna opět opakuje s tím rozdílem, že hlavu navlékne na jiného. Jsou to pouze takové maličkosti, ale irituje mě, že ten kluk ani nepoděkují.

Možná jsem pouze bláhový snílek plný vizí o dobru a slušném vychování a nebo možná je to tím, že dědek chce mluvit. Nevím. Pravda bude pravděpodobně někde uprostřed. Nicméně jsem přesvědčen, že kdyby si to se mnou chvíli vyměnil, že by pak ocenil věčnost, co pro něj dělám. Více by si vážil toho, že ať má jakoukoli sílu, nevezmu ho a nevyhodím z balkónu po té, co nožem vyryl do dřevěné natěné zdi kolik obrazů.

Kdybych já byl on a on já, já bych mu ukázal, že je toho loket.

Ráno bych se vzbudil ve čtyřech hodinách. Úplně bezdůvodně. Klidně bych mohl spát třeba deset hodin, nebo možná. Ale já bych se vzbudil už ve čtyřech. V postýlce bych se postavil a začal hrozit moc větví. Opět bezdůvodně. Prostě chtěl. A on by musel naklusat. Samozřejmě, že by se měl snažit utiřit, abych nešel, a láskyplně by mě naručil. A to bych ho hned pokoušel smladit jednoho. Taky bych ho poblíl.

On by mě odnesl do postele k mámě a tu bych poblíl taky. Pak bych se jí snažil ublížit. Sice bych neměl moc sílu, ale se skubou vlasy po jednom, tak to jde.

Otec dědek by mi přinesl v lahvičce mlíčko a začal by mě krmit. Na nějaké mlíčko bych nebyl vůbec zvědavý, se otec dědek nedíval, odřouboval bych víčko lahvičky a mlíčko bych vylil na mámu. Ta by otce dědeka seřadila a byla by šťastná. Potom bych znovu začal větvit, jelikož jsem si rozlil mlíčko a já mám hlad.

Po jídle by mě otec dědek svléknul a posadil na nožník s tím, že by se ode mě očekávaly nadstandartní výkony. Cítil bych se na nožníku, pak bych rychle vstal a běžel do pokojíčku postrat mu kytaru.

Zatímco by otec dědek utíral hadrem kytaru, běžel bych zpátky k nožníku a ten bych někde schoval, aby ho nikdo nenajít. Ještě přede tím bych do něho dal mámin telefon nebo klíček. Ovladač od televize bych narval za radiátor, opřel bych ho, aby ho nikdo nenalezl, a jako mocné finále svého představení bych se na tajáka vyřadil ještě pod židli. Tam si toho totiž nikdo dlouho nevšimne a pak to hezky zaschne a je to takové příjemné lepkavé.

Jakmile by mě táta dědekbalil, začal bych si po svých do kuchyně. Dal bych si ruce za záda a nenápadně bych to tam celý procházel, abych nevzbudil moc pozornosti. Pak bych se posral. Nikomu bych to ale neřekl a bylo by to moje tajemství, protože ať by to zase bylo, přidal bych do plíny ještě dal ještě várku, aby to mohlo plínou protýct, a já to dělám i na zádech, a kdyby přeměnilo stálo ještě, tak i ve vlasech.

Potom, co by máma odešla do práce, pokusil bych se otce dědeka poškádlit tím, že bych vylezl na postel a skočil z ní po zádech dolů. Bylo by mi úplně jedno, že si někdo udělám, hlavně, že by byla radost. Potom bych šel, protože to nebyla radost, ale bolest. Když by mě otec dědekšpal konejšivě, s věkem bych mu zdrhul a bych někdo rozbil.

Jsem přesvědčen, že po chvíli by toho měl otec dědek dost a ještě rád by zavelel, že jdeme na procházku.

Venku bych záměrně vypadl z kořárku a pak bych byl nepříjemnější. Kdyby se mě pokusil přimáčkne v kořárku k rámu, tak bych si je rozepnul a spadnul bych znova. Musel bych proto zajistit izolepou a to bych pak šel, že v kořárku být nechci. Šel bych tak dlouho, dokud bych nedal na zem. Na zemi bych chvíli pobíhal kolem něho a dělával humor s vajglama a asi bych i v rámci potvrzení svého dobrého rozmaru někde sehnal psí hovno, to bych vzal do ruky a s ním zdrhal přede tátou. Jakmile bych mě dostihl a s odporem utíral jednu ruku, stihnul bych si druhou aspoň olíznout.

Potom bych pocítil nutkavou potřebu tlačit kořárku. Byl bych podle očekávání velmi slabý, tak že jakmile bych kořárkem sjel do přikopu, chvilku bych fňukal, ale jakmile by otec dědek vyndával kořárku a umisťoval zpět na chodník, začal bych se podívat po dalším psím hovnu.

Jelikož by toho už otec dědek měl plný zuby, dal by mě zpátky do kořárku. To bych ale nechtěl a začal bych říkat "ne, ne, ne" bych mu naznačil, že takhle si to nepřestavuju, a že chci chodit. Aby měl pokoj, dal by mě znovu na zem. Chvilku bych chodil, než bych usoudil, že mě bolí nohy, takže bych fňukal a sápal se zpět do kořárku. Potom, co bych umístit zpět do kořárku, bych si to rozmyslel a chtěl bych znova na zem.

Otec dědek by to za chvíli zabalil a bychom z procházky domů. Doma bych byl nespokojený a mlátil bych přističkou na vchodový dveř a křikem: "pá, pá".

Otec dědek by mě pravděpodobně nechal mlátit přističkou do dveří a sám by si lehnul na gauč a dal by si na hlavu hadr. Možná by i přemýšlel o tom, že by se začal k sousedům obávat. To by to mě ale moc lehký. Proto záhy přestál buď do dveří a skočil bych si do kuchyně pro nějaký ostrý předmět. S tímto bych se přemýšlel, aby si mě všiml. Pokud by si mě dlouho nevšiml, tímto předmětem bych ho zranil.

Jakmile by mi byl ostrý předmět odebrán, pravděpodobně by mě dědekbalil. A protože dlouho váhal, měl bych v praxi dávku z lásky speciálně pro něho. Nahatýho bych nahnal do sprchy a tam bych musel přetrvát vydržnout. Ani bych se nesnažil mu to ulehčit, takže bych mu pravděpodobně vytrhnul sprchu z ruky a přetrvát ho pokropil.

Přetrvát, sváží a voňavý bych se realizoval ve sprchové paizy, kam bych tajně proniknul. Nejprve bych ho přetrvát proto že stávající rešim paizy by mi přemýšlel mdlý. Takže kořárku bych vysypal na zem, brambory bych nakousal, aby zplsnily, a kečup bych vylil za ledničku. To bych vyhodnotil jako správný čin.

Zatímco by otec ĀEenĀk, mumlaje si nĀco o spratkovi jednom, vytíral prostory za ledniĀkou, já bych se s dobrým pocitem odebral do pokojíĀku, kde bych, jsa stále v reorganizovacím rauši, vyházal všecho svĀ obleĀení ze skĀĀínĀ a toto narval do botníku.

A protoĀe bych byl rozjetej fakt fest, tak v meziĀase, kdy by otec rovnal vztekle obleĀení zpĀt do skĀĀínĀ, mrknul by na ledniĀky. Sice bych k tomu nemĀl dĀvod, ale nutkání by bylo silnĀjši, takĀe bych vyndal z ledniĀky vejce (ty by m samozĀĀejmĀ spadly na zem, protoĀe jsem malej neschopnej budiĀĀkniĀemu) a tekutinu z nich bych matlal po zdi.

JestliĀe by tĀtovi ještĀ nerupla cévka, pravdĀpodobnĀ bychom šli opĀt ven. Venku bych byl tradiĀnĀ nepĀĀijemný, coĀ by záviselo hlavnĀ na tom, zda jsem v koĀĀrku a nebo zrovna chodím. Pokud bych byl v koĀĀrku, tak bych se postaral o tom, abych v nĀm nebyl. AĀ by si to štrádoval vedle koĀĀrku, nejspíš bych se pokusil nechat se pĀĀjet kolem. Pokoušel bych se tak dlouho, dokud by mĀ buĀ nĀjaké nakonec nepĀĀejelo a ne tĀtovi ĀEeĀkovi nedošla trpĀlivost a nešlo se opĀt domĀ.

Doma bych byl mrzutý, Āe mĀ nepĀĀejelo kolo a neproĀĀitý záĀĀitek bych si vynahradil tím, Āe bych vzal tĀtovi mobil hasiĀe. Mobil má totiĀĀ zamknutý, takĀe jedinĀ, co jde, je zavolat hasiĀe, policii a nebo záchranku. Odemknout bych ho ještĀ neumĀl.

PakliĀe by se mi nepodaĀĀilo zavolat hasiĀe, tak bych aspoĀ tĀtovi vyraboval penĀĀenku a bankovky bych pĀĀeĀ. JelikoĀ by tĀta stále nemohl najít ovladaĀ od televize (ten by byl stále dĀmyslnĀ skrytý za topením) a proto by se musel celý den dívat na TV Šlágr, protoĀe jsem onehdá na televizi vydlobnul tlaĀĀtko, které pĀĀepíná programy, je velmi pravdĀpodobné, Āe by mu ruply nervy a jednu by mi plácnul. To bych pak na nĀho zavolał sociĀku.

JeštĀ chvilku bych mlĀtil s pokliĀkou od hrnce do podlahy, kdyĀ tu by pĀĀišla máma z práce. TĀtovi by se ve znavenĀ tvĀĀmi zaskvĀl nĀco jako úsmĀv a já bych se šel vĀnovat mámmĀ. TĀta by si zatím šel skoĀit na balkon si zakouĀĀmit, kde by vykouĀĀmil celou krabiĀku vĀetnĀ krabiĀky samotné a moĀĀná by i slastnĀ poĀic plynu ze zapalovaĀe ve snaze navodit si pĀĀijemný pocit.

Máma by si se mnou chvíli pohrála, já bych jí vysvĀtlil, jak je tĀta neschopnej, a kdy Āe budu mít tĀtu novĀho, naĀeĀ bych šel do sprchy.

Otec ĀEenĀk by se vrĀtil z balkonu, udĀlal veĀeĀĀmi a šel by mĀ nakrmit. Po jídle bych vyfasoval pyĀĀámko a šlo by se spĀt.

Já bych spĀt samozĀĀejmĀ nešel a tak dvĀ hodiny bych s otcem diskutovat a nebo na nĀj drze poĀĀvĀval. Pak by to na mĀ ale dolehlo a zaĀal bych usínat. JelikoĀ bych byl dĀsnej humusák, tĀsnĀ pĀĀed tím, neĀ bych usnul, z p sil bych se posral, nikomu o tom standardnĀ neĀĀekl a následnĀ bych slastnĀ usnul.

Otec ĀEenĀk by potom šel prĀt, Āehlit, vytírat prach a prostĀ všechny ty vĀci, co pravý otec a muĀĀ d Jakmile by bylo hotovo, odpadl by vyĀerpáním do postele a pokusil by se o vydatný spĀnek. Ten bych mu samozĀĀejmĀ nedopĀĀál, jelikoĀ ĀĀtvrtá ranní, ta to jistí. To bych opĀt musel vstĀvat a tentokrĀt ještĀ do rĀĀova posraný.

Já si myslím, Āe by staĀil jeden den. Jeden. To by ĀEeĀka nauĀilo a zaĀal by si mĀ potom více váĀĀit. DOMINI LANDSMAN<http://fotruv-denik.blog.cz/> (pokraĀování co nejdĀĀive)